

het generaal kapittel herhaalde malen klachten ingediend over abten, die in gebreke bleven studenten te zenden naar het college of hen niet van het noodige voorzagen. In de kapittelbesluiten ziet men dan ook verschillende abten met name genoemd, die met straffen bedreigd worden, indien ze hierin aan hun plicht te kort kwamen. 1389 verbood het generaalkapittel het ontgroenen der nieuwelingen in het college van St. Bernard, een misbruik waarschijnlijk ingeslopen naar het voorbeeld der universiteit.

Door pauselijke bevestiging van 15 Oct. 1404 werd Mattheus Pillard abt van Morte-Mer in Normandië¹⁾. In Beaupré had hij een opvolger. Waarschijnlijk was M.P. niet gekozen maar door den Paus Benedictus XIII, rechtstreeks benoemd. Of hij ter plaatse verbleef en of hij tegelijk nog provisor van St. Bernard was blijkt niet.

Slechts eenige maanden kon hij zich abt der Normandische abdij noemen. 3 Juli 1305 werd hij door den Paus op den zetel van Clairvaux geplaatst. In Morte-Mer werd hij opgevolgd door Wilhelmus d'Autun, benaamd door den Paus Benedictus XIII, die de eerste gemijterde abt van de abdij was en later Mattheus Pillard in Clairvaux zou opvolgen.

In een volgende aflevering zullen wij het een en het ander mededeelen over, het bestuur van Mattheus Pillard in Clairvaux.

A.-J. FRUYTIER, Bernardijn.

God aan Zee

MIJN Jesus hoe eenzaam
 is hier Uwe ruste
 in 't schamele kerkje
 dat treurt langs de kust!

1) De bouwvallen der abdij zijn nog bewaard en gelegen 9 kil. van Neufchatel (Seine-Inférieure).

Verlaten, ach, zijt Ge
 van duizende liën
 die alles bewondren
 en U niet en zien!

De Godslamp die schemert
 op 't donkren der ramen,
 als wilde zij 't lauw-zijn
 der menschen beschamen,
 is 't eenige leven
 dat, stoflijk maar trouw,
 bij U hier verademt
 en treurt om Uw' rouw.

O hoort Gij, mijn Jezus,
 dóór de opene deuren,
 't bedwelmend muziek
 en de voeten die sleuren,
 de trommen die bonzen,
 het negergetier,
 de driften die joelen
 in zinlijken zwier?

En ziet Gij voorbijgaan
 in 't wordende donker
 die witte gedaanten
 vol perelgeflonker,
 die droomende, drentlen
 langsheen Uwen troon,
 genietend Uw' weldaân,
 vertrappend Uw' kroon?...

Uw' weldaân, o ja,
 in de zee en de duinen,
 de beemden, de bosschen,
 de diepten, de kruinen,
 het baden, het roeien,
 de vreugd en de kracht,
 het glanzen der dagen,
 de koelte bij nacht.

Ondankbaren zijn ze!...
 Bij 't lampke gezeten,
 zoo boet ik, mijn God,
 om hun schuldig vergeten
 en bid hier, alléene,
 met 't bidden der zee,
 een lofzang van liefde
 vol vreugde en vol wee.

'k Ontwaar er Uw Wezen
 in 't goud der Ciborie
 en 'k groet in dit Wezen
 een luchtruim van glorie,
 een afgrond van Almacht,
 een zee van genot
 en 'k dompel mijn ziel
 in Uw' diepten, o God!

En komt er een nacht
 mijn gebed onderbreken
 ik voel mij, bij 't heengaan,
 van 't baden nog leken,
 'k hoor ruischen Gods Woord nog
 lijk waatren van vreê
 en 'k draag, lijk een zee,
 mijnen God in mij meê!

JOS. VANDEN BERGHE.

De eerste Volksoptelling in het Leyedepartement

OP 9ⁿ vendémiaire IV (1ⁿ oktober 1795) werd de inlijving onzer gewesten bij de fransche republiek gestemd te Parijs. Reeds een maand voordien, had het 'Comité de Salut Public' onze streken